เมทินี กลัดมุข 2552: การจัดกลุ่มพันธุกรรมข้าวโดยใช้เครื่องหมายดีเอ็นเอ เพื่อการผลิตข้าวลูกผสม ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พันธุศาสตร์) สาขาพันธุศาสตร์ ภาควิชาพันธุศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภา หงษ์ตระกูล, Ph.D. 102 หน้า

การตรวจสอบความหลากหลายทางพันธกรรมของข้าวปลก 415 พันธ์/สายพันธ์ ที่รวบรวมจากทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ โดยใช้เครื่องหมายคีเอ็นเอ 4 ชนิค คือ อินเคล ไอเอสเอสอาร์ ไมโครแซทเทลไลท์ และเครื่องหมายดีเอ็นเอที่จำเพาะกับยืน พบว่าการใช้เครื่องหมายดีเอ็นเอชนิดอินเคล 12 ตำแหน่ง ให้แถบ ดีเอ็นเอทั้งหมด 34 แถบ เฉลี่ย 2.83 แถบต่อตำแหน่ง มีค่า Polymorphic Information Contents (PICs) หรือ Expected heterozygosity (H) อยู่ในช่วง 0.2110-0.5663 และมีค่า PICs เฉลี่ยเท่ากับ 0.3707 เมื่อวิเคราะห์จัดกลุ่มด้วยโปรแกรม NTSYS สร้างแผนภูมิพันธุกรรม สามารถแบ่งกลุ่มข้าวได้เป็นสองกลุ่มคือข้าว indica และ japonica ได้อย่างชัดเจน โดยค่าความเหมือนทางพันธุกรรมระหว่างข้าวทั้งสองกลุ่มเท่ากับ 0.28 และผลการวิเคราะห์จัดกลุ่มด้วยวิธี Principal Component Analysis (PCA) ให้ผลสอดคล้องกับการจัดกลุ่มโดยสร้างแผนภูมิทางพันธุกรรม การศึกษาความ หลากหลายทางพันธุกรรมโดยใช้เครื่องหมายคีเอ็นเอชนิดไอเอสเอสอาร์ 4 ชนิดไพรเมอร์ ให้แถบดีเอ็นเอทั้งหมด 34 แถบ เฉลี่ย 8.5 แถบต่อไพรเมอร์ เป็นแถบดีเอ็นเอที่มีความแตกต่างระหว่างตัวอย่าง 27 แถบ ค่า PICs อย่ในช่วง 0.0000-0.4998 ค่า PICs เฉลี่ยเท่ากับ 0.1953 และเครื่องหมายดีเอ็นเอชนิคไมโครแซทเทลไลท์ 8 ตำแหน่ง ให้แถบ ดีเอ็นเอทั้งหมด 55 แถบ เฉลี่ย 6.88 แถบหรือแอลลีลต่อตำแหน่ง ค่า PICs อยู่ในช่วง 0.3821-0.7972 เฉลี่ย 0.6219 เมื่อ รวมข้อมูลจากเครื่องหมายคีเอ็นเอชนิคอินเคล ไอเอสเอสอาร์ และ ไมโครแซทเทลไลท์ มาวิเคราะห์จัดกลุ่มโดยสร้าง แผนภูมิพันธุกรรม ที่ความเหมือนทางพันธุกรรมประมาณ 0.76 สามารถแบ่งข้าวได้เป็น 14 กลุ่มย่อย ข้าว tropical japonica จัดอยู่ในกลุ่มที่ 12 และ 13 ข้าว japonica อยู่ในกลุ่มที่ 13 ข้าวพื้นเมือง (110 ตัวอย่าง) กระจายอยู่ในกลุ่มที่ 1, 2, 7 และ 12 ข้าว TGMS (10 ตัวอย่าง) จัดอยู่ในกลุ่มที่ 2, 5 และ 6 ข้าว TGMS (1 ตัวอย่าง) ที่จัดอยู่ในกลุ่มที่ 2 มี พันธุกรรมห่างจากข้าวในกลุ่ม tropical japonica และ japonica มาก อาจนำไปใช้เป็นแม่พันธุ์ในการผลิตข้าวลูกผสม ข้ามชนิดย่อยได้ดี ส่วนข้าว TGMS ในกลุ่มที่ 5 และ 6 มีพันธุกรรมใกล้เคียงกับข้าว tropical japonica และ japonica มากกว่าข้าว TGMS ในกลุ่มที่ 2 น่าจะนำมาใช้เป็นแม่พันธุ์ในการผลิตข้าวลูกผสมภายในชนิดย่อย indica ได้ การพิจารณาระยะห่างทางพันธุกรรมร่วมกับข้อมูลที่ได้จากเกรื่องหมายดีเอ็นเอที่จำเพาะกับยืน 4 ชนิด คือ ยีน $\mathit{Pi-ta}$ และ Pi-2t ที่ให้ลักษณะต้านทานต่อโรคไหม้ ยืน f_{ST} ที่ให้ลักษณะความหอม และยืน S-5 ที่ควบคุมลักษณะความเป็น หมันในลูกผสมข้ามชนิดย่อยระหว่างข้าว indica และ japonica จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการคัดเลือกข้าวเพื่อใช้ เป็นพ่อแม่พันธุ์ในการผลิตข้าวลูกผสมต่อไป

Maytinee Kladmook 2009: Classification of Rice Germplasms Using DNA Markers for Hybrid Rice Production. Master of Science (Genetics), Major Field: Genetics, Department of Genetics. Thesis Advisor: Assistant Professor Vipa Hongtrakul, Ph.D. 102 pages.

Genetic diversity among 415 rice cultivars collected from Thailand and foreign countries was determined using 4 marker systems, Insertion/Deletion (InDel), Inter-Simple Sequence Repeat (ISSR), microsatellite and gene specific marker. A total of 34 alleles from InDel marker were generated with an average of 2.83 alleles per locus. Polymorphic Information Contents (PICs) or Expected heterozygosity (H.) ranged from 0.2110-0.5563 with an average score of 0.3707. Phylogenetic tree was performed using NTSYS-pc version 2.20k program which could clearly identify rice samples into 2 groups, *indica* and *japonica*. Genetic similarity between two groups was 0.28. Principal Component Analysis (PCA) was also performed and the result was consistent with phylogenetic tree. Genetic diversity of rice germplasms was assessed by 4 ISSR primers and a total of 34 DNA bands were generated with an average of 8.5 bands per locus. Twenty seven out of 34 DNA bands were found to be polymorphic. PICs ranged from 0.0000-0.4998 with an average score of 0.1953. Eight microsatellite markers were also performed and 55 alleles were produced with an average of 6.88 alleles per locus. PICs ranged from 0.3821-0.7972 with an average score of 0.6219. Phylogenetic tree resulted from combining InDel, ISSR and microsatellite data could classify rice samples into 14 groups at genetic similarity of about 0.76. Tropical japonica samples were in group 12 and 13 while japonica samples were in group 13. Thai landraces were scattered in group 1, 2, 7 and 12. The TGMS lines (10 samples) were dispersed in group 2, 5 and 6. The TGMS line (1 sample) in group 2 has shown to carry high genetic distance as compare to the tropical japonica and japonica rice. This TGMS line in group 2 might be used as female parent in order to produce intersubspecific hybrid; whereas the TGMS lines in group 5 and 6, carried more genetic similarity to tropical japonica and japonica, could be used to produce indica intrasubspecific hybrid. Consideration of genetic distance and data from 4 functional markers, which specific to Pita and Pi-2t gene conferring resistance to rice blast disease, fragrance gene (fgr), and S-5 locus controlling spikelet fertility in hybrids between indica and japonica, will be very useful for selection of parental lines in hybrid rice breeding program.